

FINTA ÉVA

ALLÉK, SÉTÁNYOK, LIGETEK

*A végtelen eperfasorba vágott
Arany János egy csonka Miatyánkot
valahol, ahol torony és a lelkek
bevégezetlen tetőzetre letek
Juliska és Lackó pedig varázsolt
lepkét, virágot, Jézuskának jászolt.*

*Ó, múlt idők – hisz minden ott sereglik
elmúlt napunk is megtoldja, ha lesz mit –
az evolúció, miről beszélnek
ma sem tudni, hogy ötlet vagy merénylet
vagy mágia egy mágussal az élen
vagy Isten műve, ahogyan remélem.*

*Szóval: egy végtelen fasorban mennek
akik a múltból visszaiüzengetnek
Vörösmarty talán hársak tövében
neszelte meg, milyen lehet az éden
s ecetfa alatt kérte meg Laurát
a szomorúfűz kisasszonyt, ki hátrált.*

*Petőfi jegenyék között, székéren
leányt ölelt a boldogság hevében
az Alföldön át, végestelen végig
amíg az ökrök Debrecent elérik
s majd Koltót, Júliával, önfeledten
vasúton?, csészán? – mi az igaz ebben...*

*Ady talán ostorfák és platánok
között sétált, s a Szajnával vitázott
míg ráfonódott Léda karja lágyan
s szeme zöldje villant egy zöld bogárban.
A Szajna, sajna, francia volt folyvást
és erre költőnk sem talált megoldást.*

*Ó, a Bakony, ó, a Pilis, a Zemplén!
Itt sétálhatunk történelmünk mentén.
Oszlopos kocsányos tölgyeinket
a fasorból kiüzte a kereslet.
Platánok és gesztenyék állnak készen
zöld alagutat tárva – kéz a kézben.*

*A történelemkönyvet míg bezárom
új arcok jönnek akácfavirágon
bodzavirágot hint Nemes Nagy Ágnes
Weöres Sándor egy bóbitára ráles
s a jegenyékkal dolga akad mindnek
ahogy a temető körül keringnek.*

CSAK MEGY AZ EMBER...

*Csak megy az ember, nem nézi a tájat.
Füvet rágcsál a réten vagy kapálgat
egy krumpliföldet, mint holland parasztok
kiket Van Gogh festményére ragasztott.*

*Csak megy az ember, nem néz fel a házra
a homlokzati látvány mindhiába
stukkók, szobrok, oszlopfők nem kísértik
figyelmét, vakon sétál el a sírig.*

*Csak megy az ember, nem néz fel az égre
a felhők járása nem áll be képbe
a fények oltárkapukat se nyitnak
s nem szól oda az árva angyaloknak.*

*Csak megy az ember, nem érti a beszédet
reklámot skandál, árcédula-képet
tapétáz homloklebenye falára
és elfelejti, mi a léte ára.*

TENGELY

*Ki szegény volt, az majd gazdag lesz egyszer
és újra szegénnyé válik a gazdag.
Helyet cserél a jóság a gonosszal
a rest egyszer majd szorgalmat tanulhat.
Minden kutatja ellentétes arcát
a hajdan fősvény vígan tékozol.
Ki aszkéta volt, életélvét hajszol
egy volt hetéra szent tüzet csihol.*

*Talán nem jó ezt tudni, ámde: fontos.
A szerencsekerék folyvást forog.
Megunthatatlan így lesz földi létünk
bár ostobák lesznek az okosok.
A gazdagnak kegyetlen ez a játék
a szerencsésnek ítélet, csapás.
A gúnyolódóból lesz majd kigúnyolt
az elszakadt fonálból – folytatás.*

*Így tesz rendet velünk az égi Karnagy
kap összhangot az örült karnevál.
A paraszt közben vet, arat és hallgat
lesi a langyos föld rejtett szavát.
Belőle ritkán lesz vezér, akarnok
hiszen létével messzebbre figyel.
Várom a parasztot, aki majd alkot
rendet, harmóniát és – elvisel.*